

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 26 FÉVRIER 1958.

Rapport des Commissions réunies de l'Agriculture et des Finances chargées d'examiner le projet de loi modifiant l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de crédit agricole.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 26 FEBRUARI 1958.

Verslag van de Verenigde Commissies van Landbouw en van Financiën, belast met het onderzoek van het wetsontwerp houdende wijziging van het koninklijk besluit van 30 September 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet.

Présents : MM. MULLIE, président ; DOUTREPONT, le comte d'ASPREMONT LYNDEN, HENSKENS, JANSSEN, LACROIX, VAN HOUTTE, VREVEN, WIARD et ADAM, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

Le présent projet poursuit un double but :

1° Elever le plafond de la garantie que l'Etat attache aux opérations de crédit de l'Institut National de Crédit Agricole ;

2° Assurer la pérennité de cet établissement.

1. Garantie de l'Etat.

L'Institut National de Crédit Agricole fut créé par arrêté royal du 30 septembre 1937, pris en vertu de la loi du 10 juin 1937 et confirmé par la loi du 14 août 1947.

Son activité principale réside dans l'octroi de crédits individuels ou collectifs à court, moyen et long terme.

Il fut chargé, par ailleurs, de la gestion des crédits à l p.c. accordés par le Ministre de l'Agriculture aux coopératives à caractère agricole et il est devenu le caissier de l'OCRA.

D'autres tâches encore lui furent confiées.

R. A 5387.

Voir :

Document du Sénat :

365 (Session de 1956-1957) : Projet de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

Het ontwerp heeft een tweevoudig doel :

1° de maximum-grens te verhogen van de waarborg die de Staat verbindt aan de kredietverrichtingen van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet ;

2° van het Instituut een blijvende instelling te maken.

1. Staatswaarborg.

Het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet werd opgericht bij koninklijk besluit van 30 September 1937, genomen krachtens de wet van 10 Juni 1937 en bevestigd bij de wet van 14 Augustus 1947.

Het Instituut houdt zich voornamelijk bezig met het toekennen van individuele of collectieve kredieten op korte, halflange en lange termijn.

Verder moet het de kredieten beheren die het Ministerie van Landbouw tegen 4 pct. toestaat aan landbouwcoöperaties en is het de kassier van de H.D.R. geworden.

Het heeft ook nog andere taken toegewezen gekregen.

R. A 5387.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :

365 (Zitting 1956-1957) : Wetsontwerp.

En ce qui concerne les opérations de crédit, la loi attache à celles-ci la garantie de l'Etat.

De 100 millions au départ, cette garantie fut portée progressivement à un milliard 500 millions, au fur et à mesure du développement de l'activité de l'institution.

Au 31 décembre 1957, l'encours total des crédits de tous genres s'élevait à 1.780 millions de francs, compte tenu des prêts à taux réduits consentis en vertu de lois particulières : crédits au stockage de produits agricoles, crédits à l'installation de jeunes agriculteurs, crédits aux agriculteurs ayant subi des pertes par suite d'intempéries, etc.

L'Institut National de Crédit Agricole a pu réaliser ces crédits spéciaux en supportant, au moyen du produit de ses opérations ordinaires, la charge résultant de la différence entre ces taux d'intérêts réduits et ceux des intérêts qu'il doit sur les capitaux mis à sa disposition.

Mais, il est arrivé au bout de ses possibilités d'action.

Afin de lui permettre de continuer sa mission, l'article premier du projet élève le plafond de la garantie de l'Etat de 1.500 millions à 1.750 millions de francs et habilite le Roi à porter ce plafond à 2.500 millions de francs par libérations successives de trois tranches de 250 millions.

Un commissaire fait observer que l'I.N.C.A. est trop peu connu dans certaines régions par suite de l'insuffisance du nombre d'agents.

Cette remarque mérite attention, étant donné les services que les agriculteurs sont en droit d'attendre de cette institution.

2. Durée de l'Institut.

L'article 20 de l'arrêté royal organique de l'Institut National de Crédit Agricole dispose que la durée de celui-ci sera limitée à 20 ans, mais que ce terme pourra être prorogé par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres. Un tel arrêté fut pris le 9 octobre 1957 prorogeant pour un nouveau terme de vingt ans.

L'article 2 du projet tend à assurer la pérennité de cet établissement public, en raison des services éminents qu'il rend à l'économie agricole : il supprime les dispositions susdites de l'article 20 et les remplace simplement par l'affirmation que l'Institut ne peut être dissous que par une loi.

*
**

Votre Commission a adopté le projet à l'unanimité.

Le présent rapport a été approuvé à l'unanimité.

Le Rapporteur,
E. ADAM.

Le Président,
G. MULLIE.

De wet hecht de Staatswaarborg aan de kredietverrichtingen.

De waarborg, die aanvankelijk 100 miljoen bedroeg, werd trapsgewijze tot 1.500 miljoen frank opgevoerd, naarmate de werkzaamheid van de instelling zich ontwikkelde.

Op 31 December 1957 beliepen al de verschillende kredieten samen 1.780 miljoen frank, met inbegrip van de leningen tegen verlaagde rentevoet op grond van bijzondere wetten : kredieten voor het opslaan van landbouwproducten, kredieten voor de installatie van jonge landbouwers, kredieten voor landbouwers die stormschade opliepen, enz.

Het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet heeft die speciale kredieten kunnen toekennen door de opbrengst van zijn gewone verrichtingen aan te wenden om het verschil te dekken tussen de verlaagde rentevoet en de rente die het zelf op het te zijner beschikking gestelde kapitaal verschuldigd is.

Doch thans heeft het de grens van zijn mogelijkheden bereikt.

Ten einde het Instituut in staat te stellen zijn taak voort te zetten, brengt artikel 1 van het ontwerp het maximum-bedrag van de Staatswaarborg van 1.500 miljoen op 1.750 miljoen frank en machtigt het de Koning om dit bedrag tot 2.500 miljoen frank op te voeren door achtereenvolgens drie gedeelten van 250 miljoen vrij te geven.

Een lid merkt op dat het N.I.L.K. in sommige streken niet genoeg bekend is omdat er te weinig agenten zijn.

Deze opmerking verdient de aandacht, aangezien deze instelling grote diensten kan bewijzen aan de landbouwers.

2. Duur van het Instituut.

Artikel 20 van het koninklijk besluit tot oprichting van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet bepaalt dat de duur van het Instituut beperkt is tot 20 jaar, maar dat die termijn bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit verlengd kan worden. Bij besluit van 9 October 1957 werd deze termijn met 20 jaar verlengd.

Artikel 2 van het ontwerp wil van het N.I.L.K. een blijvende instelling maken om reden van de uitmuntende diensten die het aan de landbouweconomie bewijst : de vorenvermelde bepalingen van artikel 20 worden opgeheven en eenvoudig vervangen door een verklaring dat het Instituut niet dan krachtens een wet onthouden kan worden.

*
**

Uw Commissie heeft het ontwerp met algemene stemmen aangenomen.

Dit verslag is met algemene stemmen goedgekeurd.

De Verslaggever,
E. ADAM.

De Voorzitter,
G. MULLIE.